

מסכת תרומות

פרק ח

א. האשה שהיתה אוכלת בתרומה, באו ואמרו לה, מת בעליך או גרשך, וכן העבד שהיה אוכל בתרומה, ובאו ואמרו לו, מת רבך, או מכרך לישראל, או נתנה במתנה, או עשך בן חורין. וכן פהו שהיה אוכל בתרומה, ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה, רבי אליעזר מחייב קרן וחמש, ורבי יהושע פוטר. היה עומד ומקריב על גבי המזבח, ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה, רבי אליעזר אומר, כל הקרבנות שהקריב על גבי המזבח, פסולים. ורבי יהושע מכשיר. נודע שהוא בעל מום, עבודתו פסולה:

ב. וכלם, שהיתה תרומה בתוך פיהם, רבי אליעזר אומר, יבלעו. ורבי יהושע אומר, יפלטו. אמרו לו, נטמאת ונטמאת תרומה, רבי אליעזר אומר, יבלע. ורבי יהושע אומר, יפלט. טמא היית וטמאה היתה תרומה, או נודע שהוא טבל, ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שלא נפדו, או שטעם טעם פשפש לתוך פיו, הרי זה יפלט:

ג. הָיָה אוֹכֵל בְּאֶשְׁכּוֹל וְנִכְנַס מִן הַגֶּנֶזַה לְחֹצֵר, רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר, יִגְמֹר. וְרַבִּי יְהוֹשֻעַ אוֹמֵר, לֹא יִגְמֹר. חֲשֵׁכָה לַיְלִי שַׁבָּת, רַבִּי יְהוֹשֻעַ אוֹמֵר, יִגְמֹר. וְרַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר, לֹא יִגְמֹר:

ד. יֵינוּ שֶׁל תְּרוּמָה נִשְׁתַּגְּלָה, יִשְׁפֹךְ, וְאִין צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁל חֲלִין. שְׁלֵשָׁה מִשְׁקִין אֲסוּרִים מְשׁוּם גְּלוּי, הַמִּים וְהַיֵּין וְהַחֲלָב. וְשָׁאֵר כָּל הַמִּשְׁקִין מִתָּרִים. כַּמָּה יִשְׁהוּ וְיִהְיוּ אֲסוּרִין, כְּדִי שְׂיֵצֵא הַרְחָשׁ מִמָּקוֹם קָרוֹב וְיִשְׁתָּה:

ה. שְׁעוֹר הַמִּים הַמְּגָלִין, כְּדִי שְׁתֵּאבֹד בָּהֶם הַמָּרָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, בְּכֵלִים, כָּל שֶׁהוּא, וּבִקְרָקְעוֹת, אֲרַבְעִים סָאָה:

ו. נְקוּרֵי תַאנִּים וְעֲנָבִים וְקִשּׁוּאִין וְהַדְלוּעִין וְהָאֲבִטִיחִים וְהַמְּלֶכְפוֹנוֹת, אֶפְלוּ הֵם כֶּכֶר, אֶחָד גָּדוֹל וְאֶחָד קָטָן, אֶחָד תְּלוּשׁ וְאֶחָד מְחָבֵר, כָּל שֶׁיֵּשׁ בּוֹ לַחָה, אֲסוּר. וְנִשְׁוִכַת הַנֶּחֱשׁ, אֲסוּרָה, מִפְּנֵי סַכַּנַת נִפְשׁוֹת:

ז. הַמְּשֻׁמֶּרֶת שֶׁל יֵינוּ, אֲסוּרָה מְשׁוּם גְּלוּי. רַבִּי נַחֲמִיָּה מַתִּיר:

ח. חֲבִית שֶׁל תְּרוּמָה שֶׁנּוֹלַד בָּהּ סֶפֶק טְמֵאָה, רַבִּי אֶלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִם הָיְתָה מִנְּחַת בְּמָקוֹם תְּרֻפָּה, יִנִּיחָנָה בְּמָקוֹם הַמְּצֻנֶּעַ, וְאִם הָיְתָה מְגֻלָּה, יִכְסֶּנָּה. וְרַבִּי יְהוֹשֻעַ אוֹמֵר, אִם הָיְתָה מִנְּחַת בְּמָקוֹם מְצֻנֶּעַ,

יְנִיחָנָה בַּמָּקוֹם תִּרְפָּה, וְאִם הָיְתָה מְכֻסָּה, יִגְלָנָה. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר,
אֵל יַחֲדָשׁ בָּהּ דָּבָר:

ט. חֲבִית שְׁנִשְׁבְּרָה בַּגָּת הָעֲלִינָה, וְהַתְּחַתּוֹנָה טִמְאָה, מוֹדָה רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, שָׁאֵם יְכוּלִים לְהַצִּיל מִמָּנָה רְבִיעִית בְּטֹהָרָה,
יִצִּיל. וְאִם לֹא, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, תֵּרֵד וְתִטְמָא, וְאֵל יִטְמָאנָה
בְּיָדָיו:

י. וְכֵן חֲבִית שֶׁל שֶׁמֶן שְׁנִשְׁפָּכָה, מוֹדָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ,
שָׁאֵם יְכוּל לְהַצִּיל מִמָּנָה רְבִיעִית בְּטֹהָרָה, יִצִּיל. וְאִם לֹא, רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, תֵּרֵד וְתִבָּלַע, וְאֵל יִבְלָעָנָה בְּיָדָיו:

יא. וְעַל זֶה וְעַל זֶה אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, לֹא זֶה הִיא תְּרוּמָה שְׂאֵנִי מִזֶּהָר
עָלֶיהָ מִלְּטִמְאָה, אֲלֵא מִלְּאֲכָלָהּ. וּבֵל תִּטְמָאָה כִּיצַד, הִיא עוֹבֵר
מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וְכַפְרוֹת שֶׁל תְּרוּמָה בְּיָדוֹ, אָמַר לוֹ נָכְרִי, תָּן לִי אַחַת
מִהֶן וְאִטְמָאָה, וְאִם לֹא, הֲרִי אֲנִי מִטְמֵא אֶת כָּלָהּ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר, יִטְמָא אֶת כָּלָהּ, וְאֵל יָתֵן לוֹ אַחַת מִהֶן וְיִטְמָא. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אוֹמֵר, יִנִּיחַ לְפָנָיו אַחַת מִהֶן עַל הַסֵּלַע:

יב. וְכֵן נָשִׁים שֶׁאָמְרוּ לָהֶם נָכְרִים, תָּנוּ אַחַת מֵכֶם וְנִטְמָא, וְאִם
לֹא, הֲרִי אֲנוּ מִטְמָאִים אֶת כָּלְכֶם, יִטְמָאוּ אֶת כָּלָן, וְאֵל יִמְסְרוּ לָהֶם
נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל:

